

Sygn. akt VI RCa 28/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SO Lech Dłuski (spr.)

protokolant: starszy sekretarz sądowy Iwona Zapłatyńska-Bogusz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko **I. P.**

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie

z dnia 29 grudnia 2016 roku

sygn. akt III RC 224/16

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sygn. akt VI RCa 28/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kętrzynie wyrokiem z 29 grudnia 2016r. w sprawie III RC 224/16 oddalił powództwo A. P. skierowane przeciwko I. P. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego.

Uzasadnił wyrok podając, że powód nie wykazał istnienia podstaw do zmiany dotychczas obowiązującego rozstrzygnięcia o obowiązku alimentowania pozwanej przez powoda. Sąd podkreślił pogorszenie się sytuacji zdrowotnej pozwanej, która ma bezpośrednie przełożenie na jej możliwości zarobkowe, a także poprawienie się sytuacji materialnej powoda, który deklaruje uzyskiwanie dochodu znacząco wyższego niż na etapie ustalania alimentów.

Apelację od tego wyroku złożył powód zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy: art. 328§2 k.p.c. poprzez niewskazanie faktów, które Sąd uznał za udowodnione, a także dowodów, na których Sąd oparł ustalenia faktyczne i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej,

art. 236 k.p.c. poprzez przeprowadzenie dowodów bez wydania odpowiedniego postanowienia dowodowego, w tym nieustosunkowanie się do wniosku strony powodowej w przedmiocie pominięcia tych wniosków, art. 207 k.p.c. w zw. z art. 217§2 k.p.c. poprzez uwzględnienie wniosków dowodowych, które winny zostać zakwalifikowane jako spóźnione, art. 233§1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanie jednostronnej i wybiórczej, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 138 k.r.o. poprzez błędną jego wykładnię i uznanie, że w niniejszej sprawie od czasu rozvodu nie doszło pomiędzy stronami do zmiany stosunków, które stanowią podstawę do zmiany orzeczenia w zakresie alimentów, art. 5 k.c. poprzez pominięcie przy analizie usprawiedliwionych potrzeb pozwanej i jej sytuacji możliwości zarobkowych i majątkowych partnera pozwanej.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód na podstawie art. 368§1 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 386§1 k.p.c. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie z dniem 1 sierpnia 2016r. obowiązku alimentacyjnego ustalonego wobec pozwanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 25 stycznia 2012r. w sprawie VI RC 2042/10 na poziomie 300 zł miesięcznie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych za obie instancje.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że uzasadnienie Sądu Rejonowego jest na tyle lakoniczne, że niemożliwe jest przeprowadzenie kontroli toku wnioskowania, który doprowadził do wydania orzeczenia. Wskazał również, że pozycja procesowa pozwanej była uprzywilejowana, gdyż jej wnioski dowodowe były uwzględniane pomimo złożenia ich jako spóźnionych.

Powód zakwestionował ocenę Sądu co do jego sytuacji materialnej. Wskazał, że nie zostało udowodnione, by zrezygnował z prowadzenia działalności gospodarczej w celu zmanipulowania informacjami na potrzeby postępowania. Podkreślił brak ustaleń co do faktu jego zadłużania się w celu zabezpieczenia podstawowych potrzeb. Za istotne uznał również wykazanie przeprowadzonymi dowodami, że sprawuje opiekę nad chorą matką, której koszty utrzymania regularnie rosną, nadto wymaga ona stałej opieki, co ma bezpośrednie przełożenie na jego możliwości zarobkowe. Powód jednocześnie podkreślił brak jednoznacznego wykazania, że pozwana znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Wskazał, że pozwana prowadzi atrakcyjny tryb życia, wykonuje pracę zarobkową w N., korzysta ze standardu życia znacznie wyższego niż on. Taka sytuacja jednoznacznie uzasadnia, w jego ocenie, ingerencję w rozstrzygnięcie o alimentach.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie. Zakwestionowała argumenty wskazane przez powoda. Podała, że środki pochodzące z polisy zgodnie z umową zostały przekazane synowi, wskazała, że uczestniczy w wyjazdach, jednak nie ponosi wynikających z tego kosztów, gdyż jej budżet na to nie pozwala. Jednocześnie wskazała, że powód zajmuje się działalnością nielegalną i czerpie z tego znaczne dochody.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić jako bezzasadną.

Podkreślić należy, że podstawą do zmiany orzeczenia o alimentach jest przepis art. 138 k.r.o. Powód zatem zobligowany był wykazać, że doszło do zmiany stosunków, czyli wzrostu usprawiedliwionych kosztów jego utrzymania, obniżenia jego możliwości zarobkowych, zwiększenia się możliwości zarobkowych pozwanej lub obniżenia kosztów jej utrzymania. Żadna z tych okoliczności nie została udowodniona w toku przeprowadzonego postępowania. Wskazać należy powodowi, że ciężar dowodowy, czyli obowiązek udowodnienia twierdzeń pozwu był po jego stronie. Pozwana nie miała w toku postępowania obowiązku udowodnienia braku zasadności pozwu. W tym głównie polegała różnica w ocenie argumentów zaprezentowanych przez powoda i pozwaną. Okoliczności wskazane przez powoda bowiem nie były wystarczające do uwzględnienia ich w ustaleniach faktycznych, a wymagały udowodnienia.

W konsekwencji w ocenie Sądu odwoławczego stanowisko Sądu Rejonowego odzwierciedla przeprowadzone dowody. Powód bowiem nie wykazał, by obniżyły się jego możliwości zarobkowe, ani nie zwiększyły możliwości zarobkowe pozwanej. Powód wykazał uzyskiwanie niewysokich dochodów, jednak sytuacja aktualnie przez niego wykazywana

nie odbiega od tej, jaka była podstawą ustalania alimentów w 2012r. W tamtym bowiem czasie powód deklarował uzyskiwanie dochodów w wysokości 400 zł miesięcznie. Koszty utrzymania natomiast prezentował jako zbliżone do aktualnie ponoszonych. Powód nie wykazał natomiast w żaden sposób, by obniżeniu legły jego możliwości zarobkowe. Eksponował prowadzenie wobec niego procesu diagnostycznego w kierunku choroby nowotworowej, jednak ta okoliczność na obecnym etapie nie przekłada się na możliwości zarobkowe. Powód nie wykazał, by stan jego zdrowia oddziaływał na możliwości zarobkowe. W tej kwestii nie wykazał pogorszenia jego sytuacji materialnej, a przede wszystkim możliwości zarobkowych.

Powód nie zdołał również wykazać, by sytuacja materialna pozwanej uległa poprawie. Podstawą ustalania alimentów wyrokiem rozwodowym było dostrzeżenie wykonywania przez pozwaną pracy zarobkowej wiążącej się z niskimi dochodami, uznanie tego rodzaju pracy za odpowiadający jej możliwościom zarobkowym. Aktualnie powód powoływał się na utrzymywanie przez pozwaną bliskich relacji z innym mężczyzną, który w części zabezpiecza jej potrzeby finansowe. Pomiędzy pozwaną a L. K. istnieje relacja mająca charakter osobisty, niemniej nie sposób przyjąć, że środki jej przekazywane przy okazji utrzymywania relacji osobistych mają wpływ na ustalanie jej możliwości zarobkowych. Powód wykazał, że wspólnie spędzają oni czas i utrzymują bliskie relacje, jednak ta okoliczność nie powoduje przyjęcia, że prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, a tylko ten element mógłby stanowić o przyjęciu, że zaangażowanie L. K. oddziałuje na kondycję finansową pozwanej. Działaniem zbyt daleko idącym byłoby analizowanie otrzymywanych od znajomych prezentów, czy wsparcie w formie materialnej w analizie podstaw do konstruowania obowiązku alimentacyjnego. L. K. w przeciwieństwie do powoda nie jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym wobec pozwanej. Nie da się więc podzielić stanowiska powoda o konieczności analizowania tej kwestii, a tym bardziej uznać, że pozwana nie wykazała, by z jego dochodów nie korzystała. Sąd dostrzegł korzystanie przez pozwaną z wycieczek i innych atrakcji, jednak te elementy stanu faktycznego nie mają możliwości stanowić podstawy do ingerowania w ustalony obowiązek alimentacyjny.

Nie zostało również wykazane, by pozwana uzyskiwała satysfakcjonujące dochody. Powód nie udowodnił, by pozwana wykonywała pracę zarobkową. Przedłożone przez nią natomiast dokumenty prezentujące jej stan zdrowia, wskazują na znaczne obniżenie jej możliwości zarobkowych.

W konsekwencji po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy dokonanej przez pryzmat zarzutów apelacyjnych Sąd odwoławczy uznał, że nie ma podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd orzekł więc o oddaleniu apelacji.

Na podstawie art. 98§1 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.